

٦٧	أَمْ حَسِبَتْ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًاٌ
٦٨	يَسْتَأْتِي إِلَيْنَا مُؤْمِنًا مِنْ دُولَةٍ أَخْرَى ۚ أَنْ يَقُولَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَادًا ۖ
٦٩	أَدْرِكْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًاٌ
٧٠	أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًاٌ
٧١	أَنْ نَعْصُ أَنْبَاهُمْ بِالْحَقِّ إِنْهُمْ أَمْنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَزَدُنَاهُمْ هُدًىٌ
٧٢	أَنْجَلْنَا عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنْهُمْ فَتَيَّةٌ أَمْنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَزَدُنَاهُمْ هُدًىٌ
٧٣	وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنَنْدُعُ مِنْ دُونِهِ إِلَيْهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطْنَا
٧٤	هُؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلَهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيْنِ فَمِنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًاٌ

تَوَوَّلُ مُؤْمِنًا مِنْ دُولَةٍ أَخْرَى مُؤْمِنًا مِنْ دُولَةٍ أَخْرَى ۚ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٦٧) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٦٨) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٦٩) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٧٠) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٧١) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٧٢) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٧٣) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٧٤) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

(٧٥) ۗ أَنْ يَقُولَ لَنَّا هُمْ أَعْلَمُ أَيُّ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَى لَمَّا لَبِثُوا أَمَدًا ۖ

	အမိန်စီးဘိသနလျှို့။-
၁၆။	<p>وَإِذْ أَعْتَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأُولُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئُ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ</p> <p style="text-align: right;">مَرْفَقًا</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်မှာပ သူတို့ ကိုးကွယ်သည်များနှင့် သူတို့ထံမှ သင်တို့ ရှေ့ငွောသွားလျက် လိုင်ရှုထွင် ခိုနေသော အခါ သင်တို့၏ ကံကြွားရှင်က ကရဏာတော်ဖြင့် နိုးကြွေနေစေအဲ။ အကျွမ်းလာမည့်သော ညွှန်ကြားချက်များကို သင်တို့ အတွက် ပုံစံချေားလွှား။”</p>
၁၇။	<p>وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاقُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ دَأَتِ الْيَمِينِ وَإِذَا عَرَبَتْ تَرَضِهِمْ دَأَتِ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ</p> <p>مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيُّ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا</p> <p>နေထွက်လာသောအခါ သူတို့ လိုင်ရှု၏ ညာဘက်မှ လှည့်ပတ်သွား၍ င်းသည် နေဝါဒခိုင်း၌ သူတို့၏ ဘယ်ဘက်မှ ကပ်သွားသည်ကို သင်မြင်ရလွှား။ သူတို့၏သည် င်း၏ လဟာပြင်ကျယ်၌ ရှိ၏ ဤသည် ပရမတ် ဘုရားရှင်ထံမှ နိမ့်တ်လက္ခဏာ တစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်က လမ်းညွှန်ပေးသော သူသည် လမ်းညွှန်မှုန့်၌ ရှိ၍ လမ်းညွှန်ပေးသော အတွက် အရှင့်အား တုပြုပြုလျက် ဖြောင့်မှာပ မဟာမိတ်ကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ချေ။</p>
၁၈။	<p>وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنَقْلِبُهُمْ دَأَتِ الْيَمِينِ وَدَأَتِ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطْلَغَتْ عَلَيْهِمْ لَوْلَيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلَأْتَ مِنْهُمْ رُعَابًا</p> <p>သူတို့ အိပ်ပျော်နေသော်လည်း နိုးလျက်ရှိသည်ဟု သင် စဉ်စားမိလွှား၊ ဝါသည် သူတို့အား ဘယ် ညာ ခေါင်းလွှား ဖော်စေအောင်။ သူတို့၏ နွေးကား လက်နှစ်ဘက်ကို ဆန်း၍ ဝင်ပေါက်ပိတ်လျက် ရှိ၏။ သင်သည် သူတို့အား ဖြောက် ရှုပ်လုံး ဖော်လျှင် ကြောက်လန့် လွှားမြှုပ်မြေးမိလွှား။</p>
၁၉။	<p>وَكَذَلِكَ بَعَثَنَا هُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَيْشُمْ كَمْ لَيْشُمْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْشُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقْمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلَيَنْظُرْ أَيْهَا أَرْكَ طَعَامًا فَيُنَاهِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلَيَنْتَطِفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا</p> <p>ဝါသည် သူတို့အား ဤသို့ နိုးထော် သူတို့ချင်းကြား မေးသုတေသန်းအား မေးမြန်းစေသည်မှာ “ထို့၌ သင်တို့သည် မည်မျှနေခဲ့သနလျှို့။”ဟု ဆိုသော် “ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ရက် သို့မဟုတ် တစ်ရက်၏ အချို့ နေခဲ့ရ၏”ဟု ဖော်၍</p>

(၆၈) ဤသုတေသနသည် လိုင်ရှုဟု ဥပမာပေးသော အာရပ်ကို နေသွားလမ်းကြောင်းဖြင့် ဖော်ပေသည်။ နေထွက်လာသောအခါ နေသည် ကြိုး သု၏ ညာဘက်တွင် တိမ်းလျှော်ရှိပြီး၊ နေစောင်းခိုင်တွင် ကြည့်သွားအား နေက ဘယ်ဘက်တွင် ထားခဲ့သည် ခို့ခြင်းမှာ အိုက္ခာတာ၏ မြောက်ဘက် ကဗျာခြမ်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိအာရပ်သည် အိုက္ခာတာ တည့်တည့် ဖြစ်သည့် ကိုယ်တော် မှုဘွဲ့နှင့်ပေါ်ရှာ ဆောင်ဒါအရပ် နိုင်ငံမြို့မြို့တို့ပေါ်ပေါ်။ အိုက္ခာတာ၏ မြောက်ဘက်ခြောင်းတွင် ဖွင့်ပေါ်သွားသွားနှင့် သာသနနာများနှင့် သာသနနာပြုခဲ့ရသော လုပ်များကို ရည်ညွှန်းပေသည်။ ထို့ လူသာများသည် ဘာသာရေး လက္ခဏာရာတို့ ဖန်တီးထားသွားနေသွားနှင့် ဖို့အတွက် အာရပ်အောက်မှ ဘဝသေး နေပေါ်သည်။ သူတို့၏ ဘဝ ပြန်ရှုံးသွားမည်မဟုတ်ဟု ကျွမ်းတော်က ဆိုပေသည်။

(၆၉) ဤသုတေသနက ထိုလူသာများသည် ရှုတွင် တကယ်တန်း အသက်သေနေသွားများသာ ဖြစ် ကြောင်း အတိအကျ ပြနိုင်း သူတို့၏ အာရပ်ကို အားလုံး အားလုံးကြိုးမှတ်လျက် ဘယ်ညာ တောင်ပြောက်လေးပါကို အားလုံးပြန်နှီးလျက်ပင် ရှိပေသည်။ ထိုအတွက်လည်း သူတို့အား သစ္စရှိရှိစေစွာရှေ့ကိုပေးသော သာသနနာစောင့်မှုံးများပေါ် ရှိနေကြောင်း “သူတို့၏ နွေး” ဟု ဝက်ရှုံးလို့ လက်ား ဖြင့် ပြောဆိုပေသည်။ ဤနေရာ၏ သုံးသည် ရှိနိုက်သွားသော သာသာ မပါဝင်ပေ လှုတစ်ယောက် အဖြစ် ရော်ကို ထားသည်က သက်သေပြင် ဖြစ်သည် (၁၂၂ ၂၂)။ သခင်အော်တွင် သစ္စရှိရှိသော သခင်၏ ဘဝသောနေသွားတိုင် သခင်အား ထား၍ ထွေးမသွားသ စောင့် ရှေ့ကိုနေသော သစ္စရှိရှိသည် အဖော် စောင့်ရှေ့ကိုပေးသွာ်ရ ရည်ညွှန်းပေသည်။ သူတို့၏ အင်အား သူတို့၏ အယုံသည် အလွန်ချောက်ချား တုန်လှုပ်ဘွဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကျမ်းတော်က ဖော်ပေသည်။ အစိုးင်းမှု သူတို့၏ ပြိုးချမ်းသည်ဟု အားလုံး ထောင်နေသော အယုံသည် လောကအတွက် နောက်လာ နောက်သာများ အတွက် အလွန် ထိုလှုပ်ဘွဲ့ဖြစ်ကြောင်း သွေ့န်သင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၆၂) ဤယတ်တောက အဖွဲ့လမ်း သာသနဝင်များအား သာသနရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းပြပြောဆိုရန် အချိန်နောက်ဆုတ် မထောင်ရမည့် အကြောင်းကို သုန်သင်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ဂူဟိတ်မိန္ဒသော လူသားများကဲသို့ မဖြစ်စေရန် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် သူတို့၏ သာသန အား ဖြော်ပြုခဲ့ရန် ဂူဟိတ်မိန္ဒသောကြောင့် (အတွေးအခေါ် လျှောင်ပိတ်နေသောကြောင့်) ရာစု (၃)စု နောက်ကဲခဲ့ကြောင်းကို သုတ်တောက (၅၂) ထွင် ထောက်ပြထားပေသည်။

(၆၅) သူတို့သည် သူတို့၏ သာသနအား နှစ်ပေါင်း သုံးရာ အတွင်း ကမ္မာသို့ မဖြန့်ချိန်ခဲ့ပေ အတွေးအခေါ်သည်လည်း ရှိတိပိန္ဒာနဲ့ ထိနောက် ၃ ရာစွဲ နောက်ပိုင်းတွင် ကမ္မာသို့ ပြန်ချိန်ခဲ့သော်လည်း ထိအတွေး အခေါ်များမှာ (သုံးရာ- ကိုးဆတိုးလျှက်) နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့် ခုနှစ်ရာ အထိသာ ရင်သာနောက်မှသာ ဟု တိယ်တိတောက် အသိပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

٢٠١	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيِّعُ أَجْرَ مِنْ أَحْسَنَ عَمَلٍ ယုံကြည်လျက် ပြေပြင်မှု၌ ကျင့်ကြံသောသူတို့အတွက်မှာ မှတ်သားလော့ ဝါသည် သုမဂ္ဂလာ ကျင့်ကြံသူများ၏ ဆုလဒ်ကို အလဟသ ဖြစ်စေတော်မမှုချေ။
٢٠٢	أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَاحٌ عَنِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبِسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتِبْرَقٍ مُتَكَبِّئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ التَّوَابُ وَحَسْنَتْ مُرْتَفَقًا ထိသူတို့တွက် အောက်ခင်း၌ စမ်းချောင်းရေသွင် စီးဆင်းနေသည့် တည်မြေခြင်း သုခေဘာ့များ ရှိ၏။ သူတို့အား ရွှေစလွယ်ဖြင့် ဆင်ယင်စေမည်။ စိမ်းစိုသည့် ပိုးပဲကဗျာ့ပါများကို ခြုံထည်ဖြစ်စေမည်။ ပလွှဲများပေါ်၌ မိုလှစံစားရရေးမေမည်။ ရုဏ်ရှိသော အကျိုးဆက်နှင့် အတင့်တယ်ဆုံး အကျိုးဝင်လာစေမည်။
٢٠٣	وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعْلَنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَاحَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَقَنَا هُمَا بَنْخَلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا သူတို့၏အတွက် လူနှစ်ဦးကို ဗုဏ်သွေးပေးခေါ်၏ ထို့မှ တစ်ဦးအား စိုက်ခင်း နှစ်ခုကြား စွဲပလွန်ပင်များ ခြောက်သည်။ စိုက်ခင်း ဖိစ်ထားသည့် ပပျစ်ဉ်သွေးနှစ်ခုကို စိုက်ပေး၏။
٢٠٤	كُلَّا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَرَنَا خَلَالَهُمَا نَهَرًا ဥယျာဉ်နှစ်ခုလုံးမှ အစားအစာများကို ပေးစေ၏၊ ထို့မှ အမှောင်ကျေသည် ဟု တစ်စုံတစ်ရာ မရှိချေ။ င်းတို့အတွင်းမှ စမ်းချောင်းတစ်ခု ဖိုးထွက်စေ၏။
٢٠٥	وَكَانَ لَهُ تَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْتَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعْزَزُ نَفْرًا ထို့ကြောင့် သူ့တွင် သစ်သီးဝလ်များ ပိုင်ဆိုင်၍ သူ့အပေါ်အပေါ်အား အသားယူ ပြောသည်မှာ “ကျန်းသည် သင့် ထက် ဥဇ္ဈာများစွာ ပိုရှိ၏၊ ဘုန်းကံမြင့် လူလုံးပြနိုင်၏”ဟု ဖြစ်၏။
٢٠٦	وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظْنُنَ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا သူသည် သူစရိတ်ကိုသူ အမိုက်စီးလျက် ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဝင်သွား၍ ပြောသည်မှာ “ဤသည် မည်သည့်အခါဗျာ ပျက်သုန်း မည် မဟုတ် ဟု ကျွန်းပိုးစားမိ၏-
٢٠٧	وَمَا أَظْنُنَ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَ حَيْرًا مِنْهَا مُنْقَبًا -အချိန်နာရီသည် ရပ်နေမည်ဟု ကျွန်းပိုးစားမိ ကျွန်းပိုးစားမိ ကံကြေးရှုပ်လည်း ဤထက် ပိုကောင်းသော ဌာနကို တွေ့ရလွှား”ဟု ဖြစ်၏။
٢٠٨	قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقْتَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا သူ အပေါ်အပေါ်က သူ့အား ပြန်လည်အသားယူသည်မှာ သင့်အား မြော်နှင့်မှ ထို့နောက် သုတိုးရည်တစ်စက်မှ ထို့နောက် လူသား အဖြစ် ပုံစံချုပ်တည်ပေးသော အရှင်အား ပုံးကွယ်လေသလောာ။
٢٠٩	كَنِّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ကျွန်းပိုးစားမိ အရှင်သည် ကျွန်းပိုးစားက ကံကြေးရှုပ်လည်း မရှိပါ။

(၆၅) ထို့မှ အမှောင်ကျေသည်ဟု မရှိချေ။ ဟူသည်မှာ အာရုံစားသားကို ထိုက်ရှိက်ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်၍၊ ဆရာတော်ကြီးများက င်းကို “အသီးမသီးသော အပင်ဟု မရှိပေါ်”ဟု ပြန်ဆိုကြော်ပေးသည်။ ကျင့်းတော်တွင် ဥယျာဉ်ဆိုသည်မှာ ကောင်းမှုဆောင်တာများ၏ အကျိုးဆက် ခြုံထားရှိ၍ ရေကို ပေါ်လေသလောာ။ ကောင်းမှုတို့၏ အသီးအပွင့်နှင့် ထို့သည်မှာ ထိုအသီးအပွင့်များ အတွက် ရုည်သန်နိုင်ရန် ရေကို ပေါ်လေသလောာ။ ကြော်းမှုကံကြေးမှု ဖြစ်၏။ ကျွန်းပိုးစားအား တစ်စုံတစ်ရာနှင့်မှ ရောဖြန်းပေါ်စံခြင်း မရှိပါ။

٢٧١	وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تُرِنَ أَنَا أَقْلَ مِنَكَ مَا لَا وَوْلَدًا ﴿١﴾
	သင်သည် ဥယျာဉ်ထို့ ဝင်သောအခါ “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်အတိုင်းသာ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်သာ တန်ခိုးတော်ရှိ ပါ၏”ဟု ပြောအပ်၏။ ကျွန်ုပ်အား သင့်ထက် ဥစ္စာ ၆၈၁ နှင့်ပါးသည်ဟု မြင်ရသော်လည်း-
٢٧٢	فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِينِنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتَكَ وَيُرِسِّلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقاً ﴿٢﴾
	သင့်ဥယျာဉ်ထက် ပို၍ ကောင်းသည်ကို ကျွန်ုပ်၏ ကံကြွော်မှုရှင်က ကျွန်ုပ်အား ပေးနိုင်ရာ၏၊ ရှင်းကို ပိုးကောင်းကင်မှ စီစစ်တွက်ချက် စော်းလျှောက် စောင်းရွှေ့ပြုခင်း ဖုံးမြေ ဖြစ်သွားစေနိုင်၏။
٢٧٣	أَوْ يُصْبِحَ مَأْوِهَا عَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٣﴾
	ထို့မဟုတ် ရေစိမ်းသည် ဂုဏ်းပိမ့်ဝင်မှ ဖြစ်သွား၍၊ အမြှုလိုက်ရန် တတ်နိုင်မည် မဟုတ်။
٢٧٤	وَأَحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَّةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرِّي أَحَدًا ﴿٤﴾
	ထို့နောက် သူ့သီးနှံပုံး ပတ်လည်ဖြင့် သူသည် ထို၌ အသုံးစရိတ် ချုပ်တီး၍ လျည်ချေးရတော့၏။ အထင်ထင် ပြောကျွော် “ကျွန်ုပ်မှာဖြင့် ကံကြွော်မှုရှင်အား တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် ရောဖြန်းမကိုကွယ်မိလျှင် ကောင်းလေစွာ”ဟု ညီးညာ၍ တော့၏။
٢٧٥	وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٥﴾
	ပရမတ်ဘုရားရှင် မှတဲ့၍ သူ့အား ကူညီမည့် တပ် မရှိပေါ့၊ သူ့ဂုံးပိုးသည်း ကူညီနိုင်ခြင်း မရှိချော့။
٢٧٦	هُنَالِكَ الْوَلَيْةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرُ ثَوَابًا وَخَيْرُ عَقْبَى ﴿٦﴾
	ဤ အလျဉ်ကျဖြစ်စဉ်များသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံမှ အမှန်တရား ဖြစ်၏။ အရှင်သည် အကောင်းဆုံး အကျိုးဆက်နှင့် အကောင်းဆုံး ချုပ်ပြုမြေးစေသော အရှင် ဖြစ်၏။
٢٧٧	وَاصْرِبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءُ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاثُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوْهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُفْتَدِرًا ﴿٧﴾
	သူ့တို့အတွက် ဤလောက်ဘဝ၏ ပမာအား ဥပမာပေးသည်မှာ ကောင်းကင်၌ ပေါင်းစပ်နေသော သွန်းချေပေးသည့် ရေကဲ့သို့ ဖြစ်၏ ရှင်းဖြင့် မြေကြွော်အား သီးနှံဖြစ်ထွန်း စိမ်းစိုးစေ၏၊ ထို့နောက် ရှင်းတို့ကို ဇြောက်သွေ့မှု ဖြစ်သွားစေချော့၍ ဖြန့်ကြသော လေများဖြင့် လွှဲလုပ်စေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချုပ်တရား အရှင် ဖြစ်ပေ၏။
٢٧٨	الْمَالُ وَالْبَنُونَ زَيْنَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ تَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا ﴿٨﴾
	ညွှန်ပစ္စည်း သားသမီးများသည် ဤလောက်ဘဝ၏ စွဲမက်စရာများ ဖြစ်၏။ သို့သော စဉ်ဆက်မပြတ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ခြင်းသည် သင့်ကံကြွော်မှုရှင်၏ ထံ၌ ပို၍ ကောင်းမြတ်သော မျှော်လင့်ချက် ရှိ၏။
٢٧٩	وَيَوْمَ سُبَيْرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشِرَنَا هُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٩﴾
	တော့တော်များ ပြတ်ရွှေ့၍၊ မြေကြွော်သည် ပြန်ထွက်ခွာလာရသည်ကို သင်မြင်ရသော နေ့ကာလျှို့ သူတို့မှ တစ်စုံ တစ်ခုမှ မခွင့်းချင်ဘဲ သူတို့အား ငါ စုစည်းစေမည်။ ^{၆၅၅}
٢٨٠	وَعَرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفَّا لَقَدْ جِئْنُمُونَا كَمَا حَلَقْنَاكُمْ أَوْلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعْمُتُمْ أَنَّنَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٠﴾

(၆၅၅) တော့တော်များ ရိုဘားလို ဆိုသည်မှာ မောက်မာသော အာကာရှင်များကို ဆိုလိုကြောင်း ကျမ်းတော်တွင် မတြားခြို့မှု မြေကြွော်ဆိုသည်မှာလည်း ကဲ့မြေကြွော်တို့ တစ်ခုလုံးကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ သူတို့ဝိုင်သော တိုင်းပြည်များကိုသာ ဆိုလိုကြောင်း ကျမ်းတော်တွင် မတြားခြို့မှု ပေါ်ပေါ်ဖော်ဖော်သည်။ ထိုအား အာကာရှင်နှင့် အလောင်းပါဝါသည် တစ်ယောက်မကျို့ စစ်ခြော်ခဲ့မည်ပဲ။

٣٩	ကာကွေး ခုံး	<p>သူတို့အား သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ထံ၌ စီတန်းလျှက် ဘောင်တွင်းမှဖြစ်စေ၍ “သင်တို့အား ပထမအကြိမ် ဖြစ်တည်စေခဲ့သကဲ့သို့ ရဲ့ ထံသို့ မူချ ရောက်လာစေခဲ့ပြီ၊ အမှန်မှာ သင်တို့အတွက် ကတိတော်ကို ဝါ စီစဉ်မည် မဟုတ်ဟု သင်တို့ ရှုတည်ပြေဆိုခဲ့ကြ၏။”</p>
٤٠	မှတ် တန်း၏	<p>وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيَلْتَئَ مَا هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّهُ أَحَدًا</p> <p>မှတ်တန်းကို ချထားပေး၏၊ ရာဇ်ကောင်များမှာ ထို့ ရှိသည်ကို စိုးထိတ်နေကြ၍၊ “ကျွန်ုပ်တို့များနယ်- ဤသည် ကြီး ထို့မဟု အမှတ်စွဲ ချင်ချိန်မရှိသော မှတ်တန်းဖြစ်၏”ဟု ညီးတွေးကြသည်ကို သင် မြင်ရဖွံ့ဗုံး။ သူတို့ ကျင့်ကြံ့ခဲ့သူ သူတို့အတွက် အသင့်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလွှား။ သင့်ကံကြမ္မာရှင်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမှ အပိုဒ္ဓာသင့်စေခဲ့သည် မဟုတ်ချေ။</p>
٤١	★ ၆၀၀	<p>وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لَآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَخِذُونَهُ وَرُبِّيَّهُ أُولَئِيَاءِ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِسْ لِلظَّالَمِينَ بَدَلًا</p> <p>ပါက နိမိတ်ဆောင်တို့အား “အာအံ့ကို ဦးချလော့”ဟု ပိဋ္ဌာန်း သို့သော် ရှေးဦးစွဲသည်[*] မဟု။ သူ သည် ပုဂ္ဂိုလ်များမှ[☆] ဖြစ်၍၊ ကံကြမ္မာရှင်၏ ညွှန်ကြားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယုတိမာ၏၊ သင်သည် ဝါ မှလွှာ၍ သူနှင့် သူသားမြေးများကို မဟာမိတ် အဖြစ် ယူမှတ်ကြမည်လေား၊ သူတို့သည် သင်တို့အား စည်းပေါက်သူများ မဟုတ်လေား၊ အမိုက်ကောင်များ အတွက်- လဲလှယ်မှုသည် အမဟန်လာပင် ဖြစ်၏။</p>
٤٢		<p>مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصُدًا</p> <p>ပါက မိုးများနှင့် မြေအား ဖြစ်တည်စေရာ၍ သူတို့၏ စရိတ်အား ဖြစ်တည်စေရာ၍ သူတို့ကို သက်သေများ ဖြစ်စေသည် မဟုတ်ချေ။ လမ်းလွှာစေသူများအား လက်ရုံးများ အဖြစ်လည်း ယူမှတ်ခဲ့ခြင်း မရှိချေ။</p>
٤٣		<p>وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شَرِكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَذَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِبُوا لَهُمْ وَجَعَلُنا بَيْنَهُمْ مُؤْيِقًا</p> <p>အရှင်က “ပါနှင့် ရောပြန်ကိုးကွယ်ရာဟု သင်တို့ ရပ်တည်ပြေဆိုခဲ့သော သူများထံ အော်တောင်းကြလော့”ဟု ဆိုသော နေ့ကာလ၍ သူတို့သည် ဆေတာင်းကြလိမ့်မည်၊ သို့သော် သူတို့အား တုန်ပြန်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ပါသည် သူတို့၏ ကြား၌ တားဆီးကာရုံးမှ စီစဉ်ထားတော်မူလွှား။</p>
٤٤		<p>وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا</p> <p>ရာဇ်ကောင်များသည် အပူမီးကို မြင်တွေ့ရ၍၊ ထို့ တည်နေရမည်ဟု စဉ်းစားနေ၏၊ ထို့မှ ဘက်ပြန်ပြုနိုင်ခြင်းကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ချေ။</p>
٤៥	★ ၁၇၉	<p>وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَّاً</p> <p>မူချပင်၊ ပါသည် လူသားများအတွက် ဤကုရံအာန်ကျမ်းတော်၌ ဥပမာ ကိုယ်ဖို့ပြင် ထပ်ပြန်တလဲလဲရှင်းပြ၏[*] သို့သော် လူသားသည် များစွာသော အကြံးအကျယ် စောဒကတ်၏။</p>
٤٦		<p>وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءُهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيهِمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبْلًا</p> <p>သူတို့ထံသို့ လမ်းညွှန်တရား ရောက်လာသောအခါ သူတို့၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံ၌ လွတ်ပြုမြို့ဆုပန်ခြင်းမှ-၊ ယုံကြည်ခြင်းမှ လူသားအား ဟန်တားခံနေရသည်မှာ၊ သူတို့၏ ရှေးဟောင်း စေလွှာများကို ယူလာခြင်းကြောင့်၊ သို့မဟုတ် ဝင်ကြေးကို ရှုံးဆိုင်တိုး ယူလိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။</p>

၅၆။	وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُنْدِحُضُوا بِهِ الْحَقُّ وَاتَّخُذُوا آيَاتِي وَمَا أَنْذَرُوا هُزُوا
၄၃၃	ဂါသည် ဥပဒေတိုင်ဆောင်များကို သတင်းပေးသူ၊ သတိပေးသူများ အဖြစ်ဖြင့်သာ စောင်းတော်များ [*] ဖုံးကွယ်သော သူတို့သည် သစ္စာတရားကို မိန္ဒာတရားဖြင့် စောဒကတက် တိုက်နိုက်၏။ ပါ၏ သုတေသနများနှင့် သတိပေးချက်များ ကို လျှောင်ပြောင်စရာဟု ယူမှတ်၍၏။
၅၇။	وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ ذُكْرِ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَتَسِيَّ ما قَدَّمْتُ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكْنَةً أَنْ يَقْهُوهُ وَفِي آذِنِهِمْ وَقَرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَنَّ يَهْتَدُوا إِذَا أَبْدَأُ
	ကုံးကြောရှင်၏ သုတေသနများကို သတိဖော်ပေးခဲ့ပြီး ရှင်းကို ဘောင်ကန္တာထားသူ၊ သူ့လက်များက မည်သည်အား စုံပိုင်ချက် မူးပျောက်နေသူထက် မည်သူက ပို၍ အမိုက်စီးဘီသနည်း။ မှတ်သားလေ့ သူတို့၏ နှလုံးသား၌ ကွယ်ကာမှန်း၊ သူတို့၏ နားများ လေးလျှက် နားမလည်ခြင်းကို ငါ စီစဉ်ထားပြီ။ သူတို့အား လမ်းညွှန်တော် ဘက်သို့ မိတ်ခေါ်သော်လည်း မည်သည့်အပါမှ လမ်းညွှန်ရမည် မဟုတ်၍။
၅၈။	وَرَبُّكَ الْغَفُورُ دُوَّرِ الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلاً
	သင့်ကုံးကြောရှင်သည် လွတ်ပြီးစေသောအရှင်၊ ကရုဏာတော် အရှင် ပြစ်၏၊ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုများကြောင့် သူတို့အား အရေးယူခဲ့လျှင်၊ သူတို့၏ ဝင်ကြေးအတွက် သူတို့အား အလျင်မြန်ပြီးဖြစ်လွှား။ အမှန်မှာ သူတို့အတွက် ကတိချိန်ရှုကြ၏။ ထို မူလွှား ထွက်ပြီးလွတ်ပြောက်ရာကို တွေ့ရမည် မဟုတ်၍။
၅၉။	وَتَلْكَ الْقُرْيَ أَهْلَكَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا
	သူတို့ အမိုက်စီးနေစဉ်တွင် ဂါသည် ဤအောင် များကို တိမ်ကောချိန်ကို ငါ စီစဉ်ကတိထားပြီး ဖြစ်၏။
၆၀။	وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفِتَاهُ لَا أَبْرَخُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُكْمًا
	မူဆာက သူ၏ လုလင်အား “ကွန်းပိုင်သည်” ရောက်ရန် မည်မှုကြာသည် ပြစ်စေ၊ မြစ်နှစ်စင်းဆုံးရာထို့ မရောက်မချုပ်းကြာမြင့်စွာ ခရီးဆက်နေမည်”ဟု ဆို၏၁၆၆
၆၁။	فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا
	သူတို့သည် ထိုနှစ်ခုဆုံးရာထို့ ရောက်သောအပါ၊ သူတို့၏ ငါးကို မူးနေကြ၏။ ရှင်းသည် မြစ်ထဲ၌ သူ့လမ်းကို ရယူ၍ လှစ်ကနဲတွက်ပြီးသွား၏။
၆၂။	فَلَمَّا جَاءَرَا قَالَ لِفِتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِيَنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَابًا
	သူတို့ မြစ်ကိုဖြတ်ကျော်ပြီးနောက်၊ သူက သူ့လုလင်အား၊ “မနက်စာကို ကွန်းပိုင်တို့ထံသို့ ပေးလေ့၊ ဤ ဆုံးရာသော လမ်းချို့သည် ကွန်းပိုင်တို့အား အတော်ပန်းစောင်း”ဟု ပြောဆိုသော်။

(၁၆၆) ဤသုတေသနသည် ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လျှော်သာဝ ပညာရှာရန် သွားသော ခရီးစဉ်တို့ ဖော်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းအရာကို သမ္မာကျမ်းစာနှင့် ဂျားကျမ်းစာများတွင် ဖော်ပြထားခြင်း မရှိခဲ့။ မြစ်နှစ်ခုစုံရာ အရေးဆိုသည်မှာ အီသီယိုပီးယား နိုင်း ခါတွန်းအောင် ဖြစ်၍၊ နိုင်းလိုက်နှင့် ပြစ်ပေသည်။ ထိုစဉ်က အီသီယိုပီးယားသည် အီဂျိုလိုင်းကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်လျှက် ရှိခဲ့ပေသည်။ ဂျားကျမ်းစာအောင် ထိုအရာအောင် အီမြစ်အောင်ကျခဲ့ပေသည်။ ထိုမြစ်မှာ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ကိုယ်တော် သည် ထိုအရာအောင် အီမြစ်အောင်ကျခဲ့ပေသည်။ ထိုမြစ်မှာ လက်ထပ်ယူသောကြောင့် ကိုယ်တော်မူဆာသည် အပြစ်တင်ခုပြောကြာင်းကို ဓမ္မတော်းကျွမ်းတော်လည်ရှာ တွေ့ရပေသည်။

٤٢	<p>قالَ أَرَيْتَ إِذْ أَوْيَنَا إِلَى الصَّحْرَةِ فَإِنِّي سَيِّطُ الْحُوَّثَ وَمَا أَسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرُهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَباً</p> <p>သူက “အသင် ပြင်ယောင်မိပါသလော၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျောက်တုံးပေါ်၌ ရိနားစဉ်၊ ကျွန်ုပ်သည် ဝါးကို မေ့သွား၏၊ မကောင်းဆိုးဝါးက ကျွန်ုပ်အား သတိဖော်ပေးရန် မေ့နေဖော်၏၊ ငင်းသည် မြစ်ထဲ၌ သူလမ်းကို ရယူသွားပါပြီ၊ အံ့ဩ လောက်ပါ၏”ဟု ပြန်ပြော၏။၂၇</p>
٤٣	<p>قالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْتَدَاهُ عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا</p> <p>သူက ဤသည် ကျွန်ုပ်တို့ ရှာဖွေသည့်လမ်း ဖြစ်သည်ဟု ဆို၍၊ ပေါ်ပြေသည့် ခြေရာအတိုင်းလိုက်ခဲ့ကြ၏။</p>
٤٤	<p>فَوَجَدَاهَا عَنْدَمَا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَا رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا</p> <p>သို့ဖြင့် သူတို့သည် ရုံထံပါး၌ ကရာဇာ သက်ခံရသူ၊ ရုံထံတော်မှ အသိပညာအားဖြင့် ပညာအလင်း ရှိုးမြှိုင်ခံရသူ ဖြစ်သော ဂါး အမှုတော်ဆောင် တစိုင်းအား တွေ့ရ၏။</p>
٤٥	<p>قالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَبْعُكَ عَلَى أَنْ تُعْلَمَنَ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا</p> <p>မူဆာက သူအား “အသင် သင်ကြားခံရသည်များမှ ဖြောင့်မတ်မှုကို ကျွန်ုပ်အား ပြန်သင်ပေးအုံငှာ သင့်နောက်သို့ လိုက်ခွင့်ပြုပါ”ဟု တောင်းဆိုသော်။</p>
٤٦	<p>قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِعَ مَعِي صَبْرًا</p> <p>သူက ပြန်ပြောသည်မှာ “သင်သည် ကျွန်ုပ်အား သည်းခံရန် တတ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ-</p>
٤٧	<p>وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحْطِ بِهِ حُبْرًا</p> <p>သင် သတင်းအသိပိုပိုတ်သော အရာကို မည်သို့ သည်းခံနိုင်အုံနည်း”ဟု ပြစ်၏။</p>
٤٨	<p>قَالَ سَتَحْدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَغْصِي لَكَ أُمْرًا</p> <p>မူဆာ သူက “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံခိုန်ပြည့်မှုပါလျှင် သည်းခံခြင်းတရားကို ကျွန်ုပ်ထံ့၌ တွေ့ရပါမ့်မည်၊ သင့် ညွှန်ကြားချက်ကို ကျွန်ုပ် အာခံမည် မဟုတ်ချေ”ဟု ပြန်ပြောသောအခါ။</p>
٤٩	<p>قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتِنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်နောက်သို့ လိုက်လျှင် မည်သည့်အရာကိုမှ ကျွန်ုပ်က သင့်အား သတိဖော် မဆင့်ပြန်ပေးသရှိ၊ မေးခွန်း မထုတ်နှင့်”ဟု ပြော၍။</p>
٥٠	<p>فَانطَّلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ حَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقْتَهَا لَتُثْغِرَ أَهْلَهَا لَقْدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا</p> <p>သူတို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြရာ၊ သတော်ကုန်းပတ်၌ ရှိုစ်း ငင်းကို ဖောက်သောအခါ၊ သူက “သင်သည် သတော်ရှို သူများ နှစ်မြိုင်ရောန် အပေါက်ဖောက်သလော၊ ကေန်ပင် သင့် စီမံချက် အရာကို ရောက်လာဖော်”ဟု ဆိုသော်။</p>
٥١	<p>قَالَ أَلَمْ أَفْلَنِ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِعَ مَعِي صَبْرًا</p> <p>သူက “သင်သည် ကျွန်ုပ်အား သည်းခံရန် တတ်နိုင်မည် မဟုတ် ဟု ကျွန်ုပ်မပြောခဲ့သလော”ဟု ဆို၏။</p>

(၁၇) ကိုယ်တော်မူဆာတို့၌ ရှိသော ဝါးသည် “ကင်ထားသောင်း”ဟု အချို့ဆောတော်ကြီးများ၏ ပြောဆိုရေးသားမှသည် လုံးဝ မှားယွင်းပေ သည်။ ထိုအတွက် ခိုင်လုံးသော အစွဲလာမ်းကြီးဟူ၍ မရှိချေ။ ထိုပြင် ဤသုတေသနတော်မှ မကောင်းဆိုးဝါး ဆိုသည်မှာ နာနာဘာဝ မဟုတ်ချေ။ ကိုယ်တော်မူဆာ ခေါ်လာသော လုလင်က သူတို့တော်၏ မေ့လျှော့ခြင်းကို သူကိုယ်သူ ပြောခြင်း ဖြစ်၍။ အံ့ဩလောက်ပါ၏ ဆိုသည်မှာ ဝါးလွတ်သွားကြောင်းကို ကိုယ်တော် မူဆာအား ပြောဆိုရန် မေ့နေသည့်အတွက် သူကိုယ်သူ အံ့ဩခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

٧٢॥	<p>قالَ لَا تُواخِذْنِي بِمَا نَسِيَتْ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا٠</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်၏ မွေဖော်အတွက် အရေးမယူပါနှင့် ကျွန်ုပ်၏ အစီအမံကြောင့် မခက်ခဲစေပါနှင့်”ဟု တောင်းပန်၏။</p>
٧٣॥	<p>فَانطَّلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَفْتَأْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقْدِ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا٠</p> <p>ထွက်ခွာခဲ့ပြန်ရာ၊ ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ပြီး သူ သတ်လိုက်သောအခါ “အခြား ဥည်တစ်ခုအစား သန့်ရှင်း ဖြေစဉ်သော ဥည်တစ်ခုကို သင် သတ်လိုက်၏ မကြံ့ဘူးသည် အရာကို သင် ရောက်လာဖြေနို့ပြီး”ဟု ပြော၏။</p>
٧٤॥	<p>قَالَ أَلْمَ أَقْلَ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِعَ مَعِي صَبَرًا٠</p> <p>သူက “သင်သည် ကျွန်ုပ်အား သည်းခံရန် တတ်နိုင်မည် မဟုတ် ဟု ကျွန်ုပ်မပြောခဲ့သလော”ဟု ဆို၏။</p>
٧٥॥	<p>قَالَ إِنْ سَأْلَتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبِنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِي عُدْرًا٠</p> <p>သူက “ဤနောက်တွင် သင့်အား တစ်စုံတစ်ရာ မေးပါပါလျှင် ကျွန်ုပ်ကို အဖော်ပြန်မလိုပြီ၊ ကျွန်ုပ်ထံမှ ခွွှဲပြုချက်ဆိုက်လေပြီ”ဟု ဆို၏။</p>
٧٦॥	<p>فَانطَّلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعُمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَا أَنْ يُضَيِّعُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جَدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ</p> <p>فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَا تَحْدَثَ عَلَيْهِ أَجْرًا٠</p> <p>ထွက်ခွာခဲ့ကြပြန်ရာ အရပ်အေးသားတို့ထံ ဆိုက်ရောက်လာ၍ သူတို့အတွက် ထိအရပ်သားတို့ထံမှ အစားအစာကို တောင်းကြသော်လည်း သူတို့က လက်မခံ၊ အော်ဝတ်မကျကြသော ထို့ပြုလုဆဲဆဲ အုပ်တံတိုင်းကို တွေ့၍ သူသည် ငါးကို တည်မြှန်ပြုလိုသဖြင့်၊ သူက “သင် စခန်းပြည့်ခဲ့သော ထို့အတွက် အကျိုးဆုလ် ယူနိုင်၏”ဟု ပြောသော်</p>
٧٧॥	<p>قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأْنُكِ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعَ عَلَيْهِ صَبَرًا٠</p> <p>သူက “သင့်နှင့် ကျွန်ုပ်အကြား ဤမြို့ ချွေခြားသွားပေပြီ။ သို့သော် သင် သည်းခံရန် တတ်နိုင်သည် မဟုတ်သော သတင်းကို ကျွန်ုပ် ဖွင့်ဆိုရင်းပြုပေဆဲ”ဟု ဆို၍။</p>
٧٨॥	<p>أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ أَنْ أَعِبَّاهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ</p> <p>غَصْبًا٠</p> <p>သတေသာအကြောင်းမှာမူ ငါးသည် မြစ်ပြင်၌ ကျွန်ုပ်ကြံကျက်စားရသော နွမ်းပါးသူ ပိုင် ဖြစ်၏၊ ငါးကို ကျွန်ုပ် ပေါက်ကျလိုခြင်းမှာ သူတို့၏ နောက်ကျယ်၌ ဘုရင်တစ်ပါးရှိ၍ သူသည် လေ့သတော်တစိုင်းကို အတင်းအမေ့ သိမ်းပို့က်သော ကြောင့် ဖြစ်၏။</p>
٧٩॥	<p>وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبْوَاهُ مُؤْمِنٌ فَحَشِيَّنَا أَنْ يُرْهِقُهُمَا طُغْيَانًا وَكُفُرًا٠</p> <p>ကလေးအကြောင်းမှာကား သူမိဘများသည် ယုံကြည်သူများဖြစ်၏၊ သူ၏ စည်းဖျက်မှုကြောင့်- ဖုံးကွယ် လိမ်းညာမှု ကြောင့် သူတို့အား ဖိုးပိုးရမည်ကို ကျွန်ုပ် စိုးရိမ်၏။</p>
٨٠॥	<p>فَأَرْدَنَا أَنْ يُنْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا حَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا</p> <p>သူတို့အတွက် သူထက် သန့်ရှင်းဖြေစဉ်သော ကရဏာစိတ်နှင့် နီးကပ်သော ပိုမိုကောင်းမြတ်သည့် သူကို သူနေရာတွင် ကျွန်ုပ် ပြောင်းလွှာစေလို၏။</p>
٨١॥	<p>وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامِينِ يَتِيمِينِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّهُ أَنْ يَبْلُغَا أَشْدَهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعَ عَلَيْهِ</p>

		أَعْلَمُ تَدْبِيرٍ مِّنْ أَهْلِهِ وَأَرْجُونَ لِمَنْ يَرْكَبُ وَأَرْجُونَ لِمَنْ يَرْكَبُ وَأَرْجُونَ لِمَنْ يَرْكَبُ	
٢٧		وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُنْ سَأْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا يَوْمَ يَلْقَى أَنْجَارَهُ الْمُؤْمِنُونَ إِذَا هُنَّ عَلَى رَقَبَتِهِمْ يَوْمَ يَلْقَى أَنْجَارَهُ الْمُؤْمِنُونَ إِذَا هُنَّ عَلَى رَقَبَتِهِمْ	
٢٨	أَمَّا مَنْ كَانَ لِهِ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْتَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا أَمَّا مَنْ كَانَ لِهِ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْتَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا أَمَّا مَنْ كَانَ لِهِ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْتَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا	يَوْمَ يَلْقَى أَنْجَارَهُ الْمُؤْمِنُونَ إِذَا هُنَّ عَلَى رَقَبَتِهِمْ يَوْمَ يَلْقَى أَنْجَارَهُ الْمُؤْمِنُونَ إِذَا هُنَّ عَلَى رَقَبَتِهِمْ يَوْمَ يَلْقَى أَنْجَارَهُ الْمُؤْمِنُونَ إِذَا هُنَّ عَلَى رَقَبَتِهِمْ	
٢٩		فَأَتْبَعَ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا	يَوْمَ يَلْقَى أَنْجَارَهُ الْمُؤْمِنُونَ إِذَا هُنَّ عَلَى رَقَبَتِهِمْ
٣٠	حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنِ حَمَّةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُنْ نَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَخَذَ فِيهِمْ حُسْنًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنِ حَمَّةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُنْ نَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَخَذَ فِيهِمْ حُسْنًا	حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنِ حَمَّةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُنْ نَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَخَذَ فِيهِمْ حُسْنًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنِ حَمَّةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُنْ نَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَخَذَ فِيهِمْ حُسْنًا	
٣١	وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا	وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا	
٣٢		(٤٤) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ	(٤٤) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
٣٣		(٤٥) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ	(٤٥) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ

(٤٤) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ

(٤٥) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ

(٤٦) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ

(٤٧) أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ
أَتَأَنْتَ مَعْذِلَةً لِمَنْ يَرْكَبُ

	၅၈။ ဤလောကိုဘဝ္မာ လွှဲမှားမှုကို လုံးပန်းနေလျက်၊ ငြင်းကို သုမဟိုလာ တည်ဆောက်မှုပူ သူတို့ကိုယ်သူတို့ စီတိကူးယဉ် သော သူများ။
၁၀၅။	أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِهِ فَحِبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقْيِيمُ لَهُمْ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَرَزْنَا သူတို့၏ ကံကြံမွှာရှင်ထဲမှ သုတိဒေသနာများနှင့် အရှင်အား ဖူးတွေ့ရမည်ကို ဖုံးကွဲယော သူများ၊ ထိုသူများ၏ ကျင့်ကံမှားသည် အချင်းနှီးပင်၊ ပပါတည်ရမည့် နေ့၌ သူတို့အတွက် ချိန်ခွင့်လျားသည် တည်ပြုမေးမည် မဟုတ်ပေ။
၁၀၆။	ذَلِكَ جَرَأْوُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّدُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوا ၅၈။ ဤသည် သူတို့အတွက် အစားပေးခြင်း ဖြစ်၏။ ရေးဘုံမှာ- ပါ၏ သုတိဒေသနာများနှင့် ဥက္ကာက်စုံဆောင်များကို လျှောင်ပြောင်စရာ အဖြစ် ဖုံးကွဲယ် ယူမှုတ်ယောကြောင့် ဖြစ်၏။
၁၀၇။	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزَّلَ ယုံကြည်လျက် ပြပြင်ပြောင်းလဲမှ ကျင့်ကံသောသူများ- သူတို့အတွက် နိုဗ္ဗာန် ဥယျာဉ်များ အဆင့်ဆင့်သည် ရှိစေ၏။
၁၀၈။	خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا ထို့နဲ့ ဝင်ရောက်စံစားရလွှာ့၊ ထို့နဲ့ ပရိတ်အကန်အသတ်ဟူ၍ ရှာမတွေ့နိုင်ပေ။
၁၀၉။	قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّيِّ لَنَفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنَفَّدَ كَلِمَاتُ رَبِّيِّ وَلَوْ جَنَّا بِمِثْلِهِ مَدَادًا ဟောလေ့ “သမ္မတရာသည် ကံကြံမွှာရှင်၏ ဓမ္မတော်အတွက် တိုးရွေ့နေသော်လည်း၊ ကံကြံမွှာရှင်၏ ဓမ္မတော် မဆမိုးခြာက်မှု သမ္မတရာသည် သို့မဟုတ် ပမာဏူ ထပ်တိုး ရောက်လာနေခြင်းသည် မေ့မြှောက်ရလွှာ့” ^(၆၅)
၁၁၀။	قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْكُمْ يُوَحِّي إِلَيَّ إِنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ဟောလေ့ “ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ကဲ့သို့ လူပုဂ္ဂိုလ်များက ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်ထဲ အာရုံချုပ်ဖြစ်စေသည်မှာ သင်တို့၏ ဘုရားရှင်သည် တစ်ရုတ်တည်းသော ဘုရားရှင်ဖြစ်၏။ ကံကြံမွှာရှင်အား ဖူးတွေ့ရမည်ကို မျှော်လို့လျင် ပြပြင်ပြောင်းလဲသော အကျင့်ကို ကျင့်ကံ၍၊ ကံကြံမွှာရှင်အား အမှုတော်ထပ်းခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ရုန်း ရောဖြန်းကိုးကွယ်ခြင်းမှ ကင်းရပေမည်”

(၆၅) ၅၈။ သုတိတော်က ဓမ္မတော်မှ မြတ်အောင် မြတ်အောင် ကို ဆရာတော်ကြီးများက ဖုန်းမြတ်အောင် မှတ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို ရေးမှတ်ရန်အတွက် ပင်လယ်သမ္မတရာသည် မှင်ဖြစ်စေသော်လည်း ပင်လယ်သမ္မတရာ သာလျင် ခန်းမြှောက်ဘွယ်ရှိ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များ၊ ဓမ္မတော်များသည်ကား ကုန်ခန်းဘွယ် မရှိဟနဦး။

သို့သော ဆရာတော်ကြီးများ ပြန်ဆိုသော မှင် ဟူသည့် ဂေါ်ဟာမှု ရှင်ဖြစ်စကားလုံး မြတ်သော မှင်ပွားဖြစ်၍ ထိုစကားလုံးကို ကျမ်းတော်တွင် ၃၂ ကြိမ်းပြု၍ပြုသော ကျမ်းမြေ၏ ရွေ့လျှော့ပြန်ကားနေခြင်းကိုလည်း ဤစကားလုံး ရှင်ပြု၏အတိုင်း ဖုံးထားသည်ကို ဗျွေးရ ပေသည် (၁၃၃၃၃)။ ပင်လယ်သမ္မတရာများသည် ကျွော့မြေသားနှင့် ဟန်ချက်လီးခြားတွေ့ကြံ့ပြု၍ တိုးရွေ့ကျယ်ပြန်နေခြင်းကို ဖော်ပြထားပြီး၊ ပင်လယ် သမ္မတရာများ မြေကျွော့များ သက်တမ်း၊ ကုန်ဆုံးသွားသည့်တိုင် သို့မဟုတ် ပင်လယ်သမ္မတရာများ အတွင်းမှ လေ့လာဝရာများ ကုန်ဆုံးသွားသည့်တိုင် ပရမတ်ဘုရားရှင် ချုပ်တော် ပြောကြုံအနောက်ကျမ်းတော်ကို လူသားများ ဖွင့်စိုး၍ ကုန်စိုးနိုင်မည် မဟုတ်၊ အစဉ် ဆင်ရောမှ ဦးဆောင်နေမည်ကို ရှိရှင်းစွာ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။